

PINAR

Kültür – Sanat - Edebiyat

Nazmiye TİFTİKÇİ

Berat TİFTİKÇİ

KAR GÜZELDİR

Kar güzeldir,
Sıcak bir montun içinde.

Kar güzeldir,
Sıcak yemek önünde.

Evet, kar güzeldir,
Annen baban var ise.

Kar güzeldir,
Sıcak bir yuvanın içinde.

Naz ÖZBEK

KEDİ OLMAK İSTEYEN FARE

Bir gün bir fare , kedi arkadaşlarına :

-Ben kedi olmak istiyorum. Biz çok küçüğüz .Kedi ise bizden on kat büyük.Hem kedilere dokuz canlı derler. Mıncır'ın yanına taşınıp ondan dersler alacağım , demiş.

Mıncır'ın yuvasına gidip kapıyı çalmış.Mıncır ikinci çalışta açmış.

-Ne istiyorsun benden , diye kızmış .

Fare :

-Mıncır kardeş , ben düşündüm taşındım.Senin gibi bir kedi olmaya karar verdim. Bana kedi olmayı öğretir misin,demiş. Kedinin aklına bir fikir gelmiş ve kabul etmiş.Evin mutfağına gitmişler. Orada kedi farenin gözlerini bağlamış. Ve ona :

-Şimdi senin gözünü bağlayacağım. Sen de olduğun yerde duracaksın. Ben senin üstüne birkaç baharat dökeceğim.

Bilirsen kedi olmuşsun demektir , demiş. Fare olduğu yerde duruyormuş. Kedi onun üstüne kara biber ve tuz dökmüş.

Fare :

-Kara biber ve tuz, der demez kedi onu midesine indirivermiş.

Tuğçe Naz ÖZBEK

YIL 2116

Her zamanki gibi her gencin elinde telefon. Dünyayı robotlar ele geçirmiş durumda. Bir Allah'ın kulu dışarı çıkmıyor. Ne alışveriş yapan kadınlar var , ne okula giden küçük çocuklar, ne parkta spor yapanlar , ne de işe giden adamlar. Artık her işinizi yapan robotlar var. Bundan dolayı insanlarda tembellik yaygın. Hatta teknoloji o kadar gelişti ki televizyonu açmanız için kılınızı bile kıpırdatmıyorsunuz. Kafanıza geçirilmiş beyninizi okuyan bir kaskla istediğiniz anında oluveriyor.

Bu robotlar beni sıkmaya başladı. Nereye gitsem karşıma robot sürüsü çıkıyor. Sıkıldığım zaman camdan dışarı baktığımda , eskisi gibi yemyeşil ağaçlar ,şarıl şarıl akan dereler yok. Her tarafta bütün şehri kaplayan demir yığınları var. Gökyüzü eskisi kadar masmavi değil. Gökyüzüne karabulutlar hakim. Güneşi eskisi kadar bol bol göremiyoruz. Ayda yılda bir. Dengeli ve düzenli beslenme de yok. Hep hazır yiyecekler. Dertleşeceğimiz bir kişi olsa ne âlâ.İnsan yüzü gören cennetlik.

Zekiye ELVERDİ

ÖZLERİM ANNEM

Sabah kalktığımda annem “ biriciğim...” diyerek başımı okşuyordu. Gözlerimi açtığımda yanağıma bir buse kondurdu.

-Yatağının başındaki kıyafetleri giy,teyzelere gidiyoruz kızım, dedi.Gülümseyip başımı “olur “ anlamında salladım. Kıyafetlerimi giyindikten sonra arabaya bindim. Annem arkasını dönerek :

-Trafik çok yoğun, dedi. Oysaki seyahate başlamıştık ve yaptığı büyük bir hataydı. Fakat yine başımı olumlu manada salladım. Bir titreşim yayıldı koltuğa. Telefonu çalıyordu. Önüne dönüp açtı.

-Anne arabadayız , iki elinde direksiyonda olmalı, dedim. Fakat kaşlarını çatarak beni susturdu.

-Evet canım anlıyorum , vah vah... diye diye beni umursamadan yola devam etti. Yaptığı canımı bile bile ortaya atmaktı sanki. Neyse vardır bir bildiği. Gözlerimi kapatıp hayallere daldım. Annemin bana olan umursamazlığı beni çok sinirlendirdiğini fark ettim. Biraz sonra fren sesi geldiğinde annemin lanet okumaları beynimde yankılanmaya başladı. Gözlerimi aniden açtığımda kafam kanıyordu. Yanımda annem vardı ve ağır yaralanmıştı. Az önce kendi kendime anneme olan kinimi sayıklarken şimdi annem için bin bir dua ediyordum. Bana sakinleştirici verildi . 1-2 saat sonra tekrar uyandığımda annemin de uyanık olduğunu görmüştüm.Hemen yanına gidip ona sarıldım. Fakat yaygara kopardı ve beni itti.

-İmdat ! Biri beni annesi sandı , dediğimde hemşireler yanıma gelip

Buket ANBARKAYA

-Annen hafızasını kaybetti, seni tanıyamaz, dedi. O an gözlerim iki çeşme oldu. 1-2 saat dışarıda sessizce ağlarken kara bulutlar çöküverdi üzerime. İçeri girdim.

-Melek TUNCA morga , diye bağırıldı. Melek benim annem-di. Benim annem melek mi olmuştu ? Annemin yanına koşarak :

-Yalvarırım beni bırakma anne ! diye bağırdım. Yanında telefonu ve gözleri kapalıydı.

-Özlerim anne ! Anne belki ben yanına cennete gelemem ! diye bağırdım . Onu götürdüler. Gitme toprağa annem. Özlerim seni. Yine sar beni kanatlarınla , ısıt. Üşürüm sensizlikte. Özlerim anne , yalvarırım anne . Ölüm bu kadar zamansız olamaz anne !

Ayşegül TİFTİKÇİ

TEYZEMİ ZİYARET

Tezsem bir hafta önce ameliyat olmuştu. Ben de bunu iki gün önce öğrenmiştim. Annem:

-Teyzene gideceğiz , dedi. Ben çok şaşırdım , biz teyzeme sık gitmezdik; çünkü teyzemin evi şehir dışındaydı. Anneme sordum :

-Niçin teyzeme gidiyoruz? Annem soruma şöyle cevap verdi:

-Teyzen bir hafta önce ameliyat olmuş ona geçmiş olsun gideceğiz , dedi. Ben de teyzemi neşelendirmek için ona bir resim çizdim. Ve uyudum . Gözlerimi açtığımda sabah olmuştu. Biz teyzeme babam annem ben ve kardeşim yani teyzeme dört kişi gidecektik.Babaannemler bizi hava alanına götürdüler. Ben uçağa bineceğim için çok heyecanlıydım. Uçağa bindik ve uçak hareket etti. Yolculuğumuz çok güzel geçiyordu.Teyzemlere gelmiştik, içeri girdik.Teyzeme çizdiğim resmi gösterdim. Tezsem ona çizdiğim resimle gurur duydu. Bana

-Senin resimlerin çok güzel oluyor , daha çok çalışırsan ünlü bir ressam olabilirsin, dedi.

Zeynep ELVERDİ
BİR GÜLSÜN

Gökyüzünden düşen ,
Üç damla yağmur musun?
Cennete filizlenen ,
Gül müsün?

Ey Muhammed ,
Sensin kulağımda çınlayan .
Seccademi kollayan ,
Gece gündüz ağlatan .

Hakkın uğrunda ,
Cennet yolunda ,
Senin ardında ,
Olacağız Peygamberim.

Bir gülsün açıp solmayan ,
Penceremi süsleyip kokutan ,
Toprağımı canlandıran ,
Bir gülsün peygamberim.

Hatta bir cemresin ,
Toprağımda , suyumda ve havamda .
Tebessümü tattıran ,
Bir cemresin peygamberim.

Azra DEVELİ

KÖTÜ BİR RÜYA

Akşam olmuştu ve biz yemek için sabırsızlıkla babamın gelmesini bekliyorduk. Fakat o akşam babam bir türlü gelmek bilmiyordu.

Derya DEMİR

YARAMAZ ÇOCUK

Bir zamanlar , şehrin birinde bir aile yaşarmış. Anneleri çocuklarını korumak için onlara sürekli nasihat edermiş. Evden fazla uzaklaşmalarını uzaklaştıkları zaman tehlikelerle karşılaşabileceklerini söylemiş. Ama ailenin en küçük çocuğu o kadar yaramazmış ki , annesinin söylediklerine uymakta zorlanırmış. Üstelik etrafi araştırmaktan ve karıştırmaktan da çok hoşlanırmış. Bu ailenin evi okula , yola ve markete çok yakınmış .Oturdıkları evde arabaların sesleri duyuluyormuş. Küçük yaramaz çocuk bir gün markete gitmek istemiş. Annesinden habersiz evden çıkmış.Yola geldiğinde karşıdan karşıya geçmek isterken , arabalar birbiri ardına geçiyormuş. Yaramaz çocuk birden kendini yola atmış. Ve o anda kornalar çalmış .Arabalardan “ hey dikkat etsene! ” gibi sesler yükselmiş. Küçük çocuk arabalardan kaçarken yere yuvarlanmış. Üstü başı lekelenmiş. Canı da çok yanmış. Kendisini güçlkle kurtarabilmiş. Yerden kalkıp bir an önce eve gitmek istiyormuş. Eve döndüğünde annesi ve ablası onun bu halini görünce telaşlanmışlar. Yaramaz çocuk başından geçenleri ailesine bir bir anlatmış. Annesi çocukların trafik kurallarını öğrenmesi gerektiğini düşünmüş. Ve çocuklarına karşıdan karşıya nasıl geçeceklerini , yollardan bulunan işaretlerin ve onların ne anlama geldiğini anlatmış. Çocuklar trafik kurallarına uyacakları zaman başlarına bir şey gelmeden geçebileceklerini öğrenmiş ve çok mutlu olmuşlar.

Birden telefon acı acı çalmaya başladı. Telefonu kız kardeşim açtı. Telefon babamındı ama telefonu bir amca açmıştı. Kardeşim “alo” dedi. Karşısındaki adam çocuk olduğumuzu anlamıştı. “Yanınızda bir büyüğünüz varsa telefonu çabuk ona verin” dedi. Annem “ o kim?” diyerek, telefonu eline aldı ve “Alo kiminle görüşüyorum ?” dedi. Adam “ kocanız bir kaza geçirdi hemen hastaneye gelin.” dedi. Annem hemen dedemle hastanenin yerini öğrenerek gitti. Biz ne olduğunu pek anlamamıştık. Teyzeme sordum .Teyzem kardeşimi odadan çıkardı. Duyduklarını bana anlattı. Ben ağlıyorken teyzemlerle yola koyuldum. Hastaneye geldiğimizde , bir iki kat yukarı çıktık. Bir odada babamı gördüm. Kolunda serumlar başının bazı bölgeleri kanlı. Babamı hiç öyle görmemiştim. Ben babamı öyle gördükçe ağlıyordum. Bir anda gözüm kararmaya başladı. Ondan sonra evdeydim . Teyzem başımda oturuyordu. Hemen babamı sordum. Teyzem bir yandan ağlayarak “ gitti , çok uzaklara gitti.” dedi. Ben “ nereye ?” dedim. Teyzem “ cennete “ dedi. Ben birden ağlayarak gözümü açıp kapattım ki bu bir rüyaymış. Babamın odasına göz attım , babam yerinde ve uyuyordu. Allah’a şükrederek ben de uykuya daldım.

Zeynep DEVELİ

BİR YAZ GÜNÜ

Yaz gelince dedemin yanına yani köye gidecektik. Sonunda yaz geldi. Dedemin köyüne gitmek için hazırlık yapıp yola çıktık. Ve çok heyecanlıydım çünkü dedemi çok özlemiştim. Sonunda vardık.Dedemin kucasına atladım . Dedem bana :

-Parka gidelim mi, diye sordu. Sonra ben “ evet !” dedim . Parkta çocuklar oyun oynuyordu. Bazılarıyla arkadaş oldum. Oyun oynarken yangın çıktı. Köylüler yangını söndürmeye başladılar . Sonunda yangın söndü. Herkesin içi rahattı. Sonra akşam oldu. Ve biz burada kalmaya karar verdik. Ertesi gün sönmüş ağaçları söküp yeni ağaçlar dikmeye başladılar.

Merve KESER

Fatma DEMİRCİ DÖRT ARKADAŞ

Bir varmış bir yokmuş. Yaz mevsiminin en sıcak günlerinden biriymiş. Dört arkadaş birlikte parka gidip büyüünce hangi mesleğe sahip olacaklarını düşünüyorlarmış. Ve seçmişler:

- Polis olmak istiyorum , demiş Ayşegül. Zeynep ise:
- Doktor olmak istiyorum , demiş. Mert de :
- İtfaiyeci olmak istiyorum , demiş. Mehmet ise :
- Ben de jandarma olmayı düşünüyorum , demiş.

Söyledikleri bittikten sonra karınca yuvasına giden karıncaların ne taşıdıklarını görebilmek için Mehmet eve gidip büyüteç getirmiş. Ve sıra sıra gözlemlemişler. Dondurmacının sesini duyunca büyüteci kuru çimenlerin üzerine bırakmışlar. Ve dondurmacının yanına giderken dumanın kokusunu almışlar. Ve ateş çoğalmış, gittikçe büyümüş. Zeynep hemen 110'u arayıp itfaiyeyi çağırmış. İtfaiyenin sesi gelmiş ve yangını söndürmüşler. Dört arkadaş otların üzerine büyüteç koyulmaması gerektiği halde koydukları ve yangın çıkardıkları için kendilerini suçlu ve üzgün hissetmişler. Ve Ayşegül şunları söylemiş:

- Büyük bir yangın olduğunda 110 'u arayın.

Hatice DEVELİ GÜZEL AHLAK

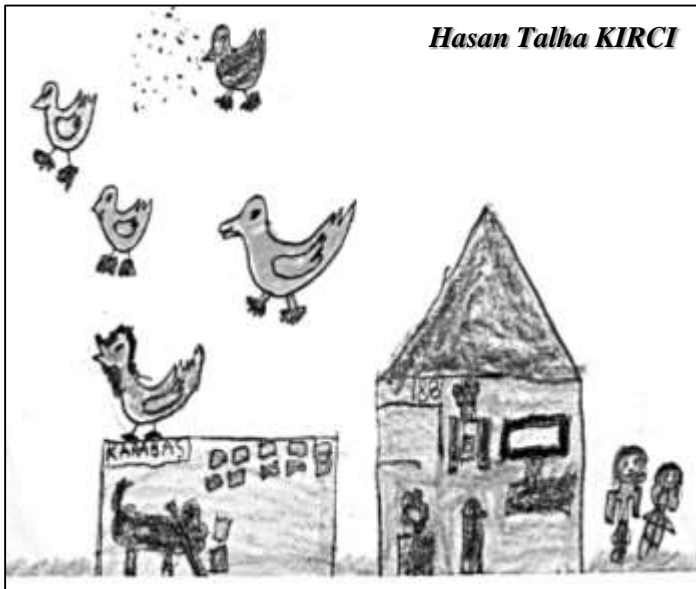
Geziyorum dünyayı,
Ülkeleri, şehirleri.
Zengini ,fakiri,
Erkeği, kızı...
İstemiyoruz kavgayı.

Anladım dinimi,
Herkesi sevmeli,
Leyla gibi aşkla
Allah'a koşmalı.
Kendini bilmeli.

Sena ÖZBEK ANNEM

Annem dışarıdan resmi gözükse de eğlenceli bir kadındır. Genellikle duygularını dışa yansıtmaz , hep içine gömer. Benim için yapmayacağı şey yoktur. Anneannem annem küçük yaşta vefat ettiği için annem anne sevgisini yeteri kadar tadamasa da bana anne sevgisini fazlasıyla gösterdi. Saçma konuşan insanları sevmez ama , bazen neşeli olduğunda kendisi de saçmalar ve bunun farkına varmaz. Ona izlettiğimiz komik videolarımızı beğenmez lakin videodaki konuşmalar diline dolanır. Her ne kadar bizim abur cubur yememize kızsada kendisi de yer. Mutsuz bir gün geçirse bile hep tebessüm eder. Ona ne kadar bağırp çağırırsam da vicdan azabı çeker yine barışırm , ya da ben ona trip attığımda gelir kemiklerimi kıracakmış gibi sınıksık sarılır. Sabırlıdır ama bir o kadar da sinirlidir. Benim arkadaş sorunlarına hiç karışmaz , kendin hallet der. Biri bana vurduğunda " elin yok mu senin ? Sen de ona vur." der. Ağlayıp zırlamamı sevmez. Ama küçük çocukları çok sever. Arkadaşlarıyla tuhaf ve komik videolar çeker. Uykuyu aşırı sever. Onu bir odaya kapatsalar çit çıkarmadan günlerce uyuyacağına eminim. Müzik zevki karışık. Pop , arabesk , yabancı ve benzeri.Sanırım en çok sevdiği şarkı mezdeke. Kıyafet zevki benim aksime iyidir. Tam bir alışveriş delisi. Bir keresinde bana ayakkabı almak için çarşıya çıktığımızda kendine çanta almıştı. Genellikle yarışma programları izler. Ama benim izlediğim bir dizi olursa birlikte izleriz. İşte benim annem böyle birisidir. Tabi herkesin annesi kendine özeldir.

Hasan Talha KIRCI

İMTİYAZ SAHİBİ

Özkan AKTAN

GENEL YAYIN YÖNETMENİ

Hakan İLDEŞ

YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ

Kenan TAŞ

GÖRSEL DANIŞMAN

Elif GÜNAY

YAYIN KURULU

Selçuk İZMİRLİ

Kenan TAŞ

Elif GÜNAY

OKUL ADRES TELEFON

ÇUBUK DURLUPINAR İLKÖĞRETİM KURUMLARI

Dumlupınar Mahallesi 0 312 822 53 57